

Asian Research Association

கலித்தொகை சுட்டும் ஏறுதழுவல்

அ. தீபக்^{அ*}

^அ அறிவியல் மற்றும் இதர மானிடவியல் துறைகள், நேரு பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்-641105, இந்தியா

Climbing Adaptation of Kalithogai

A. Deepak^{a,*}

^a Department of Science and Humanities, Nehru Institute of Engineering and Technology, Coimbatore-641105, India.

*Corresponding author Email: deepkani@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2422>

Received: 04-03-2024; Revised: 02-05-2024; Accepted: 12-05-2024; Published: 19-05-2024

Abstract: Kalittokai is one of the ancient Tamil literature collections of Ettuthogai. Kalithogai, a compilation of poems by many poets, contains 150 poems composed of caliphate composed of sound melodious and taravu, tazhisa, monosol and suritakam. Tolkappiyar mentions the Kalippa and the Paripadal as the appropriate forms of texting in the field of subjects. Kalithokai is a book sung by a song and known for its hymns. Kaikkilai, Perunthinai and Madaleruthu, which are not mentioned in other Akatthinai texts, occur only in Kalithogai. It can also be said to be a lover's introduction. Through these songs, the earliest moral traditions, events, traditions and also the glorious adaptation of Tamil and Tamils are found in Kalithogai.

Keywords: Kalittokai, Tamil literature, Traditions, Kalippa

முன்னுரை

கலித்தொகை தொன்மை காலத் தமிழிலக்கியத் தொகுதியான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகும். பல புலவர்களின் பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலான கலித்தொகையில் ஓசை இனிமையும், தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் சிறப்பான அமைப்புகளால் அமைந்த கலிப்பாவினால் ஆன 150 பாடல்கள் உள்ளன. அகப்பொருள் துறை பாட ஏற்ற யாப்பு வடிவங்களாக கலிப்பாவையும், பரிபாடலையும் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். துள்ளலோசையால் பாடப்பட்டு பாவகையால் பெயர்பெற்ற நூல் கலித்தொகை ஆகும். பிற அகத்திணை நூல்கள் எடுத்துரைக்காத கைக்கிளை, பெருந்திணை, மடலேறுதல் ஆகியவை கலித்தொகையில் மட்டுமே இடம்பெறுகின்றன. கலித்தொகை காதலர்தம் அகத்தொகை எனவும் கூறலாம். இப்பாடல்களின் மூலம் பண்டைக் கால ஒழுக்க வழக்கங்கள், நிகழ்ச்சிகள், மரபுகள், மேலும் தமிழுக்கும், தமிழர்க்கும் பெருமை சேர்க்கும் ஏறுதழுவல் பற்றிய பதிவுகள் மிகுதியாக கலித்தொகையில் தான் காணப்படுகிறது.

திருமண முறை

சங்க இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் திருமண வாழ்க்கை முறையானது களவும், கற்பும் என இரண்டு வகையாக சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. முல்லை நிலத்தில்தான், களவு வாழ்வை விட வீரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கலித்தொகையில் முல்லைக்கலி வீரத்தின் விளை நிலம் என்றே கூறலாம். ஆயர் குலத்தினரின் வாழ்வையும் பழக்க வழக்கங்களையும் விவரிக்கிறது இக்கலித்தொகை. வீரத்தைச் சார்ந்தே அவர்களின் திருமணம் நடைபெற்றது. ஆயர் இனத்தவர் பின் வரும் முன்று வகையினராகக் குறிப்பிடுகின்றனர், எருமைகளை வளர்ப்பவர் -

கோட்டினத்து ஆயர்; ஆடுகளை வளர்ப்பவர்கள் புல்லினத்து ஆயர், பசுக்களையும், காளைகளையும் வளர்ப்பவர் கோவினத்து ஆயர். இதில் கோவினத்து ஆயர் இன பெண்டிர்கள், ஏறுதழுவி வென்றவனை மணம் முடிக்கும் குலவழக்கம் கொண்டவர்கள் எனவே ஏறுதழுவும் நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது.

முல்லை நிலத்தில் ஏறுதழுவல்

ஆயர்கள் தாங்கள் வளர்க்கும் ஆடு மற்றும் மாட்டு இனங்களை கொடிய விலங்குகளிடமிருந்து காக்க வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது. மேலும் நாட்டின் எல்லைப் பகுதி வனம் என்பதாலும் அவர்கள் நாட்டையும் காக்கும் வீரம் தேவைப்பட்டது எனவே ஆயர்கள் ஆற்றல் மிக்கவர்களாகக் காணப்பட்டனர். ஆயற்குலப் பெண்களின் தந்தைகள் தம் மகளை மணக்க வரும் ஆடவர் வீரம் மிக்கவர்களாக அமைய வேண்டும் என எண்ணினர். பெண்களும் வீரம் மிக்கவரையே மணம் முடிக்க விரும்பினர். இதன் காரணமாக ஏறுதழுவல் நிகழ்வை ஏற்படுத்தினர். ஏறுதழுவதல் நிகழ்வில் ஆயர்கள் காளையின் கொம்புகளைக் கூர்மையாக்கி பரந்த வெளிகளில் திறந்து விடுவர். இளைஞர்கள் போட்டி போட்டு ஏறினைத் தழுவ முயல்வர். ஏறினைத் தழுவிய ஆயனுக்கு தம் பெண்ணை மணம் முடித்து கொடுப்பர். மணம் செய்ய முன் வரும் ஆயக்குலப் பெண்டிர்களும் தாங்கள் வளர்க்கும் காளைகளை தழுவும் வீரர் மீதே ஆர்வம் உடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர் (Raja Narayanan, 2009). ஏறுதழுவல் காட்சிச் சித்திரத்தை முல்லைக்கலி பின்வருமாறு பதிவு செய்கின்றது.

“ஓஓ! பொருபுகல் நல் ஏறு கொள்பவர் அல்லாய்

திருமாமெய் தீண்டலர்” (Thamizhamuthan, 2012)

என்றுபோர் செய்யும் விருப்பம் உடைய நல்ல காளையை அடக்குபவரே அல்லாமல் வேறு யாரும் இவளது மெய் தீண்டத்தக்கவர் அல்லர், என்று ஆயர் குலப் பெண் ஏறுதழுவும் ஆடவனையே விரும்பி மணப்பாள் என்பதை இது உணர்த்துகின்றது. மேலும்

“விலை வேண்டார் எம்மினத்து ஆயர் மகளிர்

கொலை ஏற்றுக் கோட்டிடைத் தாம்வீழ்வார் மார்பின்

முலையிடைப் போலப் புகின்” (Thamizhamuthan, 2012)

எனும் பாடல் அடிகள் வாயிலாக தலைவன் தலைவி மீது உள்ள காதல அவளிடம் கூறுகையில், தலைவி ஆயகுலப் பெண்கள் வீரம் தவிர வேறு விரும்பாள், கொலை செய்யும் ஆற்றலை உடைய ஏற்றின் இரு கொம்புகளுக்கு இடையில், தான் விரும்பும் பெண்ணின் முலைகளுக்கு இடையில் ஆசையோடு வீழ்வது போல் வீழ்ந்து தழுவி ஏற்றை அடக்குகின்றவனுக்கே பெண் கொடுப்பார்கள் என்றாள். ஏறுதழுவல் கூர்மையான கொம்புகளை கண்டு அஞ்சி ஓடும் வீரமில்லா இளைஞனை ஆய மகளிர் இப்பிறவியிலும், மறுபிறவியிலும் கூட தன் கணவனாக அடைய விரும்ப மாட்டார்கள். ஏனென்றால் வீரம் ஒன்றே ஆணின் அழகு என ஆயக்குலப் பெண்டிர் வீரத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர் என்பதை

“கொல்லேற்றுக் கோடுஅஞ்சுவனை மறுமையும்

புல்லாளே ஆயமகள்”

-என்று விளக்குகின்றது கலித்தொகை. (Thamizhamuthan, 2012)

ஏறுதழுவதலில் பறை

ஏறுதழுவதல் விழா நடைபெறும் இடத்தின் பெயர் தொழுஉ (தொழுவம்). என்பதாகும் இந்த விழா நடக்கப்போவதை முதல் நாளே அறிவிப்பர். இந்த அறிவிப்பின் போது பறை எனும் இசைக் கருவி ஒலிக்க செய்தியை அறிவிப்பதை மிக முக்கியமான வழக்கமாகக்கொண்டிருந்தனர், பறை எனும் இசைக் கருவி தகவல்களை மக்களுக்கு அறிவிக்கும் ஓர் கருவியாக பழங்காலத்தில்

பயன்படுத்தப்பட்டது. பல்வேறு விழாக்களின் போதும், போர் நிகழ்வுகளின் போதும், அவசர நிலைகளின் போதும் பறையறிவிப்பது வழக்கமாகும். பறை அறிவிக்கும் பழக்கம் சங்ககாலத்தில் வழக்கில் இருந்ததை

“நிறையழி கொல்யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு

பறையறைந் தல்லது செல்லற்க” (Thamizhamuthan, 2012)

எனவரும், கலித்தொகை அடிகளால் மதம் கொண்ட யானையை நீராட்டுவதற்கு வெளியே கொண்டும்போது அதனை மக்களுக்கு உணர்த்தும் பொருட்டு மாடுகளின் தோலினால் ஆன பறையில் ஒலி எழுப்பி மக்களை ‘வெளியே வராதீர்கள்’ எனச் சொல்லும் பழக்கத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது (Pitchai, 2002)

ஆவின்தோல் ஈனாத நாகான இள வயதிலே சூடுபடாத செத்த பசுவின் தோல் சீவியேறிடுவது இத்தகைய தோல்வன்மை முழுவதற்குக் கொள்ளப்பட்ட செய்தியை (மலைபடுகடாம். 321) சங்கப் பாடலடிகளால் அறிய முடிகின்றது. புலியோடு போரிட்டுப் புறங்கொடாது வென்ற அழகிய காளையினது தோலானது பறை எனும் இசைக் கருவிக்கு போர்த்தப்பட்டது.

ஆயமகளின் தந்தையர்கள் ஏறுவிடுதல்

பிடவம், கோடல், காயா, வெட்சி, தளவம், குல்லை, குருந்து, முதலான மலர்க்கண்ணி சூடிக்கொண்டு ஏறுகோள் முரண்தலையில் ஈடுபடுவர். காளைகளுக்கு உரிய மகளிர் காளைகளோடு அணிவகுத்து நிற்பர் இந்தக் காளையை அடக்குபவனுக்கு இவள் உரியள் என்பர்.

ஆயர்கள் மகட்கொடைக்கான ஏறுதழுவலில் ஏற்றினங்களையும் அவற்றை அணைபவர் பெறுதற்குரிய மகளிர்களையும் பெறுவர். ஊரார்க்கு அறிவிக்கும் போது பின்வருமாறு அறிவிப்பர் ஒப்பில்லாத காளையின் கழுத்திலே கிடந்து அடக்குபவன் ஈடு இணை இல்லா அழகியான இவளைப் பெறுவான். கூரிய கொம்புகளை உடைய காளையின் சினத்தை அஞ்சாது தழுவி அடக்குபவன் ஒளி மிக்க அணிகலன்களை உடைய நீண்ட கூந்தலிலே துயிலுதலைப் பெறுவான், சினம் மிகுந்த கண்களைக் கொண்ட கொலைத் தொழில் மிக்க ஏற்றை அடக்குபவன் பிணை மானின் பார்வை போன்ற வரி படர்ந்த கண்களை உடைய இந்த நல்லாளைப் பெறுவான்.

மிக்க வலிமையுடைய சிவந்த எருதின் சினத்தை அஞ்சாமல் அடக்கி ஆள்பவன் வரி பொருந்திய குழயினையும் மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் உடைய இவளுடன் துயில் பெறுவான். என ஆயர் முறைபடி அறிவித்து விண்மீன் சூழ்ந்த பான்மதி போலப் பெண்கள் சூழ்ந்திருக்கத் தம் மகளிரைப் பரணிடத்தே அழகுற நிறுத்தி வைப்பர். இச் செய்திகளை

“அவ்வழி முள்எயிற்று ஏள் இவளைப் பெரும் இதோர்

வெள்ளேற்று எருத்து அடங்குவான்”

என எடுத்துரைக்கின்றது (Thamizhamuthan, 2012).

ஏறுகளின் உவமை

12 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் தண்டியலங்காரம் உவமையை விளக்குமிடத்து

“பண்பும் தொழிலும் பயனும் என்றிவற்றின்.

ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள் புணர்த்து.

ஒப்புமை தோன்றச் செப்புவது உவமை”.

கூறக் கருதிய பொருளை நன்கு தெரிந்த ஒன்றைக் காட்டி விளக்குவது. ஒரு பொருளை இன்னொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டு அழகு படுத்திக் கூறுவது. தெரியாத பொருளைக் காட்டி தெரிந்த பொருளைச் சொல்லி விளக்குவது. என்று தண்டியலங்கார பாடல் விளக்கிச் சொல்கின்றது.

“வானுற ஒங்கிய வயங்கு ஒளிர் பனைக்கொடிப்

பால்நிற வண்ணன்போல் பழிதீர்ந்த வெள்ளையும்” (Thamizhamuthan, 2012)

என்று காளைகளின் நிறங்கள் தெய்வங்களோடு ஒப்பிட்டு விளக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். உயர்ந்த நிலையில் பலராமனின் வெள்ளை நிறக்காளையையும், திருமாலுக்கும் கரிய நிறக்காளையையும், சிவனுக்கு சிவந்தக் காளையினையும், மற்றும் முருகனின் நிறம் சிவப்பு, இளஞ்சிவப்புக் காளையுக்கு உரியதாக சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

காளையர்கள் ஏறுதழுவல்

ஏறுதழுவலில் கலந்து கொள்ளும் முல்லை நில இளைஞர்கள் ஏறுதழுவதல் நடைபெறும் ஊரில் உள்ள தெய்வங்களை வணங்கிய பின் நிகழ்வில் கலந்து கொள்கின்றனர். நீர்த்துறையிலும் ஆலமரத்தின் கீழும் பழைய வலியினையுடை மாமரத்தின் கீழும் உள்ள தெய்வங்களாகிய இந்திரன், சிவன், முருகன் ஆகிய தெய்வங்களைத் தொழுதபின் தொழுவுக்குச் சென்று ஏறுதழுவிய குறிப்பினை கலித்தொகை

“துரையு மாலமுந் தொல்வலி மரா அமும்

முறையுளி பராஅய்ப் பாய்ந்தனர் தொழுஉ”

என்று பதிவு செய்கின்றது (Thamizhamuthan, 2012).

தற்காலத்தில் ஏறுதழுவதல் எந்த தெய்வத்திற்காக நடத்தப்படுகிறதோ அத்தெய்வத்தையோ, அல்லது ஏறுதழுவல் நடைபெறும் ஊரில் உள்ள தெய்வத்தையோ வணங்கிய பின்னர் அக்கோவிலின் பூசாரியிடம் திருநீறு பெற்றுக் கொண்டே ஏறுதழுவலில் வீரர்கள் கலந்து கொள்வார்கள், அக்கோவிலில் வளர்க்கப்படும் கோவில் காளையை ஏறுதழுவலின் போது முதலில் திறந்து விடுவது வழக்கம். அவ்வாறு முதலில் வரும் சாமி காளையை மாடுபிடி வீரர்கள் பிடிக்க மாட்டார்கள். சாமிக் காளையைப் பிடித்தால் அத்தெய்வத்தையே பிடித்ததற்கு சமம் என நம்புகின்றனர்.

தோழி தன் தலைவியை அழைத்து வந்து ஏறுதழுவும் நிகழ்வைக் காட்டுகிறாள். அப்போது தோழி தலைவியிடம் நல்ல சகுனம் வாய்த்துள்ளது. ஆயக்குல இளைஞர்களும் ஏறுதழுவத் தயாராக இருக்கின்றனர். காளையையும் கொம்பு சீவப்பட்டு போரிட ஆயத்தமாக உள்ளன. உன் காதலன் ஏறுதழுவி வெற்றிபெற்று உன்னை மணப்பான், இதனை

“அணி கொள மலைந்த கண்ணியர், தொகுப்பு உடன்

மாறெதிர் கொண்டதம் மைத்துடன் நிறுமார்

சீறரும் முன்பினோன் கணிச்சிபோல் கோடுசீஇ

ஏறு தொழுஉப் புகுந்தனர், இயைபுடன் ஒருங்கு”

என வரும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன (Thamizhamuthan, 2012).

மேலும் இந்நிகழ்வினை பின்வருமாறு சித்தரிக்கிறது கலித்தொகை (106) பறை ஓசையானது மிகுந்த ஒலியுடன் முழங்குகையில் ஆற்றல் மிக்க பொதுவர்கள் ஏறுதழுவ எதிராக காத்திருப்பர், புகை வலம்வர விடப்பட்டு நின்ற காளையின் ஆரவாரத்தினால் சினம் கொண்டு அப்பொதுவர்களின் மேலே பாயும், அவ்வாறு பாய்ந்து வருகின்ற காளையின் கொம்பினை பிடித்து மார்பிலே பொருந்தும்படி தழுவவர். சிலர் கழுத்திலே அடங்கிக் கிடந்து குட்டேறு முறைப்படி தழுவினர். சிலர் தோள்களுக்கு நடுவே கழுத்தை புகவிட்டு இறுகப் பற்றிக் கிடந்தனர். சிலர் கொம்புகள் தம் மீது படுவதை அஞ்சாமல் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

வரிசையாக வந்த பொதுவரை நீண்ட மருப்பினால் குத்தும் காளையக சாடி அணைவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அவர்களை நீக்கி நிறுத்தின.ஒடாமல் எதிரே நின்றவர்களை தனது சுடர்னுனி போன்ற கொம்பினால் குத்திச்சாடி உழலை மரத்தைப்போல் அவர்களின் உடலைத் துளைத்தன அக்காளையக.

பொதுவர்கள் துளைபட்ட புண்களில் இருந்து வடியும் இரத்தம் பட்டு கைவழுக்கியதால் மணலை அள்ளி கைபிசைந்து உடம்பை திமிர்த்து காலம் தாழ்த்தாமல் பரதவர் சிறு தெப்பம் ஏறுவதுபோல் காளையின் மேல் பாய்ந்தடக்கினர். அக்காளையின் அழகிய மருப்பினால் குத்திச் சரிந்த குடர்களைப் பருந்து பற்றிக் கொண்டு மேலே சென்றன. தவறி விழுந்த குடர்கள் ஆலமரத்தின் மீதும் கடம்ப மரத்தின் மீதும் விழுந்தன.

காளையை வென்ற வீரனுக்கு மகளை வழங்குதல்

ஏறுதழுவல் நிகழ்வின்போது அஞ்சாமல் காளையை அடக்கிய பொதுவனுக்கு மகளைக் கொடையாக வழங்கினர் ஆயர். இதனால் ஊர்மக்களிடையே பரவி இருந்த அலரானது மறைந்தது என்றும் அலர் தூற்றியோரின் வாய் அடைந்து போனது என்றும் தலைவி கூறுவது போல் அமைத்துள்ளது பின் வரும் பாடல்

“நேரிழாய்! கோள் அரிதாக நிறுத்த கொலையேற்றுக்

காரிகதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே

ஆவுற்று எமர்,கொடை நேர்ந்தார்,அலர் எடுத்த

ஊராரை உச்சி மிதித்து.” (Thamizhamuthan, 2012)

மேலும் மகட் கொடை வழங்கும் வேளையில் தலைவி தோழியிடம் அன்று ஒருநாள் இவ் ஆயர் மகன் மிக்க கோபம் கொண்ட சிவந்த காளையை தழுவினானோ அன்றே என் நெஞ்சமானது அவனிடம் சென்று விட்டது. இன்று எதற்காக மகட்கொடை கொடுப்பதாக நம் உறவினர்கள் உறுதி கொடுக்க வேண்டும் என்று தனது காதலனே தமக்குரிய காளையைத் தழுவி தன் பெற்றோர் மணம் முடித்து வைக்கும்படி அமைந்துவிட்டதையும், தம் காதலனின் வீரத்தையும் கூறி மகிழ்கிறாள். இதனை

“ஒன்றிப் புகரினத்து ஆயமகற்கு, ஒள்ளியாய்

இன்று எவன், என்னை எமர் கொடுப்பது, அன்று அவன்

மிக்குத்தன் மேற்சென்ற செங்காரிக் கோட்டிடைப்

புக்கக்கால் புக்கது என் நெஞ்சு.”

எனவரும் பாடலடிகளால் அறியலாம் (Thamizhamuthan, 2012).

குரவைக்கூத்து

ஏறுதழுவும் நிகழ்ச்சிக்கு முந்தைய நாள் மாலையிலோ, பிந்தைய நாள் மாலையிலோ குரவைக் கூத்து நடபெறும். இக்கூத்தில் ஆயர் குல ஆண்களும், பெண்களும் இணைந்து ஆடுவர். ஆயர் கன்னியர் பாடும் பாடல் ஏறு தழுவப்போகும் தன் காதலனின் வீரத்தைத் தூண்டுவது போலவோ, ஏறுதழுவி வென்றவனை புகழ்வது போலவோ அமைந்திருக்கும்.

கொலை செய்யும் தன்மை கொண்ட காளையின் மூலம் ஏற்பட்ட புண்களை தன் முலையின் மென்மையாலே அப்புண்கள் ஆறும்படி தழுவிக்கொள்வேன். என்கின்றாள் மேலும் தயிரினைக் கடையும்போது என் தோளின் மீது பாய்ந்த புள்ளிகளின் மீது சினம் கொண்ட காளையினைத் தழுவி ஆயமகனின் உடம்பிலிருந்து வழிகின்ற குருதி கலந்துவிடுமாறு தழுவுவது நம்முடைய தோள்களுக்கு அழகு மட்டுமா அதைவிடச் சிறந்தது வேறொன்றும் அல்ல என தலைவி குரவையாடி மகிழ்வதை

“மயங்கிப் பொதுவேம்; முயங்கிப் பொதிவேம்

முலைவெதின் ஒற்றி முயங்கிப் பொதிவேம்” (Thamizhamuthan, 2012).

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. குரவையிட்டு கூத்தாடுகையில் மிடுக்குடனும், வீரத்துடனும் போருக்குச் செல்லும் வீரர்களின் மகிழ்வுக்கு ஒத்ததாக இருக்கின்றது.

“நீறு எடுப்பவை நிலம் சாடுபவை

மாறேற்றுச் சிலைப்பவை, மண்டிப் பாய்பவையாய்த்” (Thamizhamuthan, 2012)

என வரும் பாடலடிகளில் காளைகள் சென்றபோது, காலால் புழுதியைக் கிளப்பின. கொம்பால் மண்ணைக் குத்தின. கத்தி எதிரொலி எழுப்பின. ஒன்றோடொன்று முட்டிப் பாய்ந்து கொண்டன. போர்க்களத்தில் வீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக்கொள்வது போலத் தாக்கிக்கொண்டன என்று இக்காளை இனங்களின் செய்திகளை அறிய முடிகின்றது.

மாட்டின் கொம்பினை வழிபடல்

திருமணம் போன்ற நிகழ்வுகளில் ஆயர் தம் வீடுகளில் செம்மண் பூசி, இளமணலை வீட்டின் முன்பக்கம் பரப்பி. பெண் எருமை மாட்டின் கொம்பை வீட்டில் வைத்து அதை தெய்வமாக வணங்குவர். இத்தகைய வழிபாட்டை,

“தருமணல் தாழ்ப்பெய்து இல்பூவல் ஊட்டி,

எருமைப் பெடையோடு எமர் ஈங்கு அயரும்

பெருமணல் எல்லாம் தனித்தே ஒழிய”.

என்று விவரிக்கின்றன (Thamizhamuthan, 2012).

ஏறுதழுவிய வீரர்களும், பெண்களும், ஆயர்குல தந்தையர்களும், எண்ணற்ற பசு, மற்றும் காளை இனங்களை வளர்த்ததை அறிய முடிகிறது. இவர்களின் மிக முக்கிய பொருளியல் பின்புலமாக காளை மற்றும் பசு இனங்கள் அமைந்துள்ளது.

ஏறுதழுவும் பொதுவர்களின் பொருளியல் பின்புலம்

முல்லை நில மக்களின் தொழில் கால்நடை வளர்ப்பதாகும். அதன் மூலம் பெறும் பொருளால் தம் வாழ்வை நடத்துபவர்கள் எனவே ஆநிரைகளை மையமிட்டதாக அவர்தம் பொருளியல் பின்புலம் அமைகின்றது. இதனை முல்லைக்கலி பின் வருமாறு பதிவு செய்கின்றது.

- ஏறு உடை நல்லார்- காளைக் கூட்டங்களை உடைமையாகப் பெற்றோர் (கலித்-102)
 - மகட்கொடையின் பொருட்டு ஏறுதழுவ காளைக் கூட்டத்தை தமது சொத்துக்களாக வளர்த்தனர்.
 - பல் ஆண் பொதுவர் -பலவகை ஆநிரைகளை உடைய பொதுவர் (கலித்,103-5)
 - கோட்டினத்து ஆயர் மகன் - எருமைத் திரளுடைய ஆயர் மகன் (கலி 103,33,)
 - கோவினத்து ஆயர் மகன் - பசுக்கூட்டங்களை மிகப் பெற்ற ஆய மகன் (கலித்-103,35)
 - புகர் இனத்து ஆயமகன் - கபில நிறத்துப் புள்ளிகள் கொண்ட பசுத்திரைகை கொண்ட ஆயமகன் (கலித்- 105,66)
 - முல்லை நிலப் பெண்களை பெற்றத்தார் பசுத்திரை உடைய ஆய்ச்சியர்.(கலித்- 104)
 - கோவினத்தார்- பசுவினங்களை உடைய சுற்றத்தார்(கலித்-107)
 - குடம் கூட்டவர் - குடப்பால் சுரக்கும் கோவினத்தை உடைய சுற்றத்தார். (Raj Gauthaman, 2009)
- போன்ற செய்திகள் உணர்த்துகின்றன (Viswanathan, 2007).

உள்ளப் புணர்ச்சி

ஆயமகன் ஆயமகளை திருமணம் செய்ய வேண்டுமெனில் அவளுடைய பெற்றோர் போற்றிவளர்த்த கடுமையான சினம் கொண்ட கொல்லேற்றினைச் சாடிப்பிடித்துத் தழுவி அடக்குதல் வேண்டும்.

“கோளாளர் என்னொப்பார் இல்லெனநம்மானுள்
தாளாண்மை கூறும்பொது வன்நமக் கொருநாள்
கேளாளன் ஆகாமை இல்லை அவற்கண்டு
வேளாண்மை செய்தனகண்
இன்றெவன் என்னை எமர்கொடுப்பது அன்றவன்
மிக்குத்தன் மேற்சென்ற செங்காரிக் கோட்டிடைப்
புக்கக்கால் புக்க தென் நெஞ்சு” (Thamizhamuthan, 2012)

என்னும் பாடல் அடிகள் முன்வைக்கின்றன. ஆயமகன் தலைவியின் ஏற்றை தழுவி அடக்குவதற்கு முன்னமே, ஆயமகளின் நெஞ்சம் அவனைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு காதல் கொண்டது என்பதையும் இப்பதிவு தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆகவே ஆயமகளின் உள்ளமும் ஏறுதழுவுவோனை விரும்பியது என்னும் உள்ளப்புணர்ச்சியின் அடிப்படையில் எழுந்த ஏறுதழுவுதலை இங்கு காண முடிகின்றது.

ஏறுகளுக்குள்ளே பொருதுதல்

தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொள்ளும் பல வகையான காளையின் போர்க்கள வீரர்களை ஒத்து காணப்படுகின்றன. அவைகள் கூர்மையான கொம்புகளால் தாங்களே ஒன்றோடு ஒன்று குத்தி குருதி வடிகின்றதே தவிர மனிதர்களிடத்து பொருதுதலில் அல்ல என்பதை பின்வரும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

“துளங்கு இமில் நல் ஏற்றினம் பல
களம்புகும் மல்லர் ஒத்தன.
தாக்குபு தம்முள் பெயத்து ஒற்றி
எவ் வாயும் வைவாய் மரபினான்
மாறாதுன்குத்தலின் மெய்வார்
குருதிய ஏற்றெல்லாம்
பெய்காலை நிரை ஒத்தன” (Thamizhamuthan, 2012)
என காளையின் போர்க்குணம் விவரிக்கிறது.

ஏறுகளின் மீது கொண்ட அன்பு

போர்க்குணம் கொண்டு தத்தமக்குள் பொருது முற்படு காளையின் அன்பால் அடக்கி பிரித்து விடுவர் பொதுவர்.

“பிரிவு கொண்டு இடைப் போக்கி,
இனத்தோடு புனத்து ஏற்றி
இரு திறனா நீக்கும் பொதுவர்,
உரு கெழு மா நிலம் இயற்றுவான்,
விரி திரை நீக்குவான் வியன் குறிப்பு ஒத்தனர்”

என்று விளக்குகின்றது (Thamizhamuthan, 2012).

தாக்கிக் கொள்ளும் செயல்கள் பேசப்படுகின்றது, தம்மைப் பிரிக்க முயலும் பொதுவரை அவை குத்தும் எனினும். அவ் ஏறுகளை தழுவி அடக்குவர் பொதுவர். சில ஏறுகள் காலாலே வெட்டி நீற்றை எழுப்பும், சில கோட்டு மண்கொள்ளும், வேறு சில ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டு முழங்கும் மற்றும் சில மிக்குப்பாயும், இவ்வாறு ஒன்றையொன்று கொம்பினால் குத்தித்தாக்கிக் கொள்ளும் ஏறுகளை இரண்டு கூறாக நீங்கும்படி நடுவே சில ஏறுகளைச் செலுத்திப் பசுத்திரளோடு புனத்தேற்றித்தத்தம் இனங்களைப்பிரிப்பர் இடையர். அவ்ஏறுகள் அவ்விடையரை ஓடும்படி மிதிக்கும். நின்றவரைக் குத்தித் துளைக்கும். ஆய்ச்சியர் மேயும் புலத்திலே ஏறுகளைப் பிரித்துச் செலுத்தின தம்முடைய காதலருடைய கையைக் கோத்து இன்ப முற்றுக் குரவையாடுவர், இவ்வாறு வியன் புலத்தில் (அகன்ற நிலப்பரப்பில்) நடைபெறும் ஏறுதழுவுதலில் தொழுவமும் இல்லை, பரணும் இல்லை. ஆகவே மகட்கொடை நேரும் ஆயர் பரண் மீது நிறுத்திவைத்த காதல் மகளிரும் ஏறுதழுவுதலுக்குக் காரணமாவதில்லை. மேய்ச்சல் நிலத்தில் திரிந்து தாக்கும் ஏறுகளின் மீது இடையர் கொண்ட அன்பே காரணமாகின்றது.

முடிவுரை

கலித்தொகையில் குறிப்பிடப்படும் முதல் ஐந்து பாடல்களில் ஏறுதழுவல் நிகழ்வானது பரந்த வெளியான தொழுவத்தில் நடைபெறுவது. ஆறாவது பாடலில் கூறப்படும் ஏறுதழுவல் தொழுவில்லாமல் அகன்ற நிலப்பரப்பில் நடப்பது, இதன் வாயிலாக தான் விரும்பிய பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கம் மட்டுமின்றி ஏறுகளின் மீது கொண்ட அன்பால் ஏறுகளை அடக்குதல், என்ற இரண்டு வகைகளில் ஏறுதழுவலை உணர்ந்தறிய முடிகிறது. வீரத்தின் அடையாளமாக போற்றப்படும் ஏறுதழுவல் பற்றிய மிக இன்றியமையாத சான்றுகள் சற்றுவிரிவாக இத்தொகை நூல் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது, இளைஞர்கள் தம் காதல் கொள்ளும் மங்கையை மணக்கும் வாய்ப்பாக ஏறுதழுவல் நடைபெறுகின்றது. ஆயர் தந்தையர்கள் ஏறுவிடுதல், குரவை ஆடுதல், ஏற்றின் வகை, ஏறுதழுவல் பொதுவர்களின் பொருளியல் பின்புலம், ஏறுதழுவிய பொதுவர்களின் பின்னணி, காளை இனங்களின் பெயர்கள் போன்றவை இக்கட்டுரை வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

References

- Pitchai, A. (2002) Tamilar Panpatil Vilaiyattukal, Tamil Puthagalayam, Chennai, India
 Raj Gauthaman, (2009) Aakol Pusalum Perungkarkaala Nagarikamum, Tamilini Publications, Chennai, India
 Raja Narayanan, K. (2009) giramiya Vilaiyattu mattravai, Annam Pathippagam, Chennai, India
 Thamizhamuthan, (2012) Kalithogai – Moolamum Uraiyum, Saradha Pathippagam, Chennai, India
 Viswanathan, A. (2007) Sanga Ilakiyam Kalithogai, New Century Book House, Chennai, India

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

A. Deepak, Climbing Adaptation of Kalithogai, Indian Journal of Tamil, 5(2), (2024) 9-16.
<https://doi.org/10.54392/ijot2422>

